

Dosarul nr. 2ra-1509/2022
2-20131858-01-2ra-18102022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (C. Vlah)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (N. Budăi, I. Dutca, D. Băbălău)

Î N C H E I E R E

21 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Grandelysee” și Postică Sergiu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Roșca Valeriu împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Grandelysee” și Postică Sergiu cu privire la apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale,

împotriva deciziei din 19 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 22 octombrie 2020, Roșca Valeriu a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Grandelysee” și Postica Sergiu prin care a solicitat obligarea părților să publice pe pagina de facebook a părâtului SRL „Grandelysee”, <https://www.facebook.com/grand.elysee>, scuze în adresa reclamantului și a unui comunicat privind dezmințirea informației răspândită anterior, cu următorul conținut: „Dezmințire. În data de 02.09.2020, Postica Sergiu am făcut o postare video intitulată „Amendă pentru „A doua seară la palat” 25000 Euro” în care am făcut afirmații false precum că Roșca Valeriu și-ar fi făcut o întreprindere denumită CLAD. În realitate organizațiile de gestiune colectivă ORDA și AN „COPYRIGHT” au decis fondarea unei instituții private nonprofit și la 22 mai 2014 Ministerul Justiției a înregistrat Statutul Instituției Private CLAD. O altă afirmație falsă a mea este că din suma de 25 de mii de euro, vreo 10 mii de euro se duce la Roșca Valeriu, care îi împarte în dependență de cum se cîntă piesele la radio și la televiziune. În realitate Roșca Valeriu este salariat la CLAD, beneficiind de salariu și nu de cotă procentuală din remunerația de autor, iar AN „COPYRIGHT” și ANPFI exercită atribuția de repartizare și achitare a remunerației, echitabil și proporțional cu valoarea și valorificarea reală a operelor și obiectelor drepturilor conexe corespunzătoare, adică în baza rapoartelor de valorificare prezentate de către utilizatori. În aceeași postare am înjurat pe Roșca Valeriu și membrii familiei lui, fapt pe care îl regret și pentru care îmi cer scuze publice.”, să mențină pe parcursul

a cel puțin 30 zile această postare pe pagina <https://www.facebook.com/grand.elysee>, să radieze imediat din internet postarea din 02.09.2020, de pe portalul <https://www.facebook.com/grand.elysee/videos/317849602637229/?t=4>, să achite solidar reclamantului prejudiciul moral 120 000 de lei și cheltuielile de judecată.

În motivarea acțiunii, a indicat că, la 02 septembrie 2020, a apărut o postare pe portalul <https://www.facebook.com/grand.elysee/videos/317849602637229/?t=4>, în care pârâtul Postica Sergiu afirmă informații false pe pagina pârâtului SRL „Grandelysee” ce lezează onoarea, demnitatea și reputația profesională a reclamantului. Titlul postării este: „Amenda de 25000 euro pentru „seri la Palat”...”, iar postarea video „Amendă pentru A doua seară la palat: 25000 euro”.

Comunică, că în postarea menționată este lezată onoarea, demnitatea și reputația profesională a reclamantului, prin următoarele afirmații: „Valera ista o luat și o făcut o întreprindere ... se numește CLAD, în limba rusă știți și CLAD? Comoară”; „Din suma asta, asta cât îs 25 de mii de euro, vreo 10 mii de euro se duce la Valera cî Valera îi... o strîns banii șapu restul el îi împarte în dependență de cum s cîntî piesele la radio și la televiziune”.

Consideră că, aceste afirmații nu corespund realității și defăimează pe reclamant.

Referitor la afirmația „ Valera ista o luat și o făcut o întreprindere ... numește CLAD, în limba rusă știți și CLAD? Comoara”, reclamantul a indicat că, Instituția Privată „Centrul de Licențiere și Administrare a Drepturilor” (în continuare CLAD) a fost fondată urmare a publicării Deciziei AGEPI nr.3/1566 din 20.09.2013 (Monitorul Oficial nr.216-220 din 04.10.2013), prin care Comisia de avizare a AGEPI a stipulat că organizațiile de gestiune colectivă avizate prin decizia respectivă, la acel moment Asociația „Drepturi de Autor și Conexa” (AsDAC), AN „Copyright”, Asociația „ReproMold” și Oficiul Republican al Dreptului de Autor (ORDA), erau în drept să gestioneze drepturile care le-au fost încredințate în gestiune prin contractele încheiate cu titularii de drepturi și cele care cad sub incidența licenței obligatorii de sine stătător sau în comun, în baza de acord. În acest context configurat de AGEPI prin Decizia nr.3/1566, organizațiile de gestiune colectivă ORDA și AN „Copyright” au decis fondarea unei instituții private nonprofit și la data de 22 mai 2014, Ministerul Justiției a înregistrat Statutul Instituției Private CLAD. La data de 19 decembrie 2019, Agenția Servicii Publice a înregistrat Statutul CLAD în redacție nouă.

Susține că, reclamantul este Directorul general al CLAD, iar conform prevederilor statutare, Consiliul instituției private desemnează și revocă Directorul general. Pct. 4.20 din Statut prevede expres că Directorul general al CLAD este organul executiv permanent subordonat și desemnat de Consiliu să exercite atribuțiile prevăzute în Statut pentru durata mandatului de 5 ani, în baza contractului individual de muncă. Mai mult, potrivit Certificatului de înregistrare al IP „CLAD”, instituția a fost înregistrată la Ministerul Justiției la data de 22 mai 2014, iar reclamantul a fost angajat în calitate de Administrator abia la data de 01 februarie 2015, respectiv afirmația „Valera ista o luat și o făcut o întreprindere ... s numește CLAD...” este una falsă.

Referitor la afirmația „Din suma asta, asta cât îs 25 de mii de euro, vreo 10 mii de euro se duce la Valera cî Valera îi... o strîns banii șapu restul el îi împarte în dependență de cum s cîntîpiesele la radio și la televiziune”, reclamantul a indicat art.

49 din Legea nr.139/2010, ținând cont că AGEPI a avizat mai multe organizații de gestiune colectivă cu dreptul de colectare a remunerației, în scopul de a optimiza funcția de colectare prin eliberarea licențelor comune, adică la utilizator să meargă un singur reprezentant al organizațiilor avizate și remunerația să fie colectată pe un cont comun, CLAD realizează trei atribuții din cele patru enumerate la art.49 din Legea nr.139/2010: eliberează utilizatorilor licențe în comun cu Asociația Națională „Copyright” și Asociația Națională a Producătorilor de Fonograme și Interpreți (ANPFI) pentru valorificarea operelor sau a obiectelor drepturilor conexe; negociază cu utilizatorii cuantumul remunerației pentru valorificarea operelor sau a obiectelor drepturilor conexe, precum și alte condiții de licențiere; acumulează remunerația stipulată în licențele eliberate. După colectarea remunerației pe contul CLAD în baza licențelor comune, conform pct.3.2.5. din Statut, CLAD are sarcina de a transfera integral sumele acumulate ale remunerației pentru distribuire și plată ulterioară titularilor de drepturi de autor și conexe pe conturile fondatorului - AN „Copyright” și a altor organizații de gestiune colectivă avizate de AGEPI cu care are contract de reprezentare ANPFI. AN „Copyright” și ANPFI exercită atribuția de repartizare și achitare a remunerației, echitabil și proporțional cu valoarea și valorificarea reală a operelor și obiectelor drepturilor conexe corespunzătoare, adică în baza rapoartelor de valorificare prezentate de utilizatori.

A susținut că, cheltuielile CLAD sunt constituite din comisionul de gestiune pe care îl transferă AN „Copyright” și ANPFI în limita bugetului anual aprobat de Consiliul Instituției.

A relatat că, reclamantul este salariat la CLAD, beneficiind de salariu și nu de cotă procentuală din remunerația de autor, respectiv afirmația „Din suma asta, asta cât îs 25 de mii de euro, vreo 10 mii de euro se duce la Valera cî Valera îi... o strîns banii șapu restul el îi împarte în dependentă de cum s cîntî piesele la radio si la televiziune” este una falsă. Totodată, în postarea menționată pârâțul Postica Sergiu folosește injurii în adresa reclamantului și a familiei: „Valera o luat... o, o dat-o la judecată să-mi blocheze conturile la Grandelysee cî el are pretenții la mine, adică eu s nu pot activa pînă ce nu-i plătesc lui banii... mama ta de ...”.

Astfel, reclamantul a indicat că, potrivit DEX-ului limbii române prin injurie se subînțelege: vorbă sau faptă care lezează demnitatea sau reputația cuiva, insultă, ofensă, ofensă gravă adusă cuiva în public, afront. Totodată, prin cuvântul folosit de pârâțul Postica Sergiu în postarea litigioasă se înțelege realizarea actului sexual de un bărbat cu o femeie, formulă de imprecuație, respectiv în susținerea acțiunii înaintată în judecată reclamantul a invocat prevederile aplicabile speței din Legea nr.64 din 23.04.2010.

Reclamantul a enunțat că, pârâțul Postica Sergiu intenționat și-a permis utilizarea injuriei în adresa reclamantului, acțiuni categoric interzise de lege și de normele de conduită într-o societate. Or, conform art. 32 din Constituția Republicii Moldova, fiecărui cetățean îi este garantată libertatea gândirii, a opiniei, precum și libertatea exprimării în public prin cuvânt, imagine sau prin alt mijloc posibil. Acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice. Însă libertatea exprimării nu poate prejudicia onoarea, demnitatea sau dreptul altei persoane la viziune proprie, iar în acest sens reclamantul a indicat prevederile aplicabile în acest sens din Legea nr.64 din 23.04.2010.

A menționat că, postarea contestată a prejudiciat onoarea, demnitatea și reputația reclamantului, ce i-a provocat suferințe fizice și morale grave, i-a crescut tensiunea arterială, atingând valori de 186/110 mm coloana de mercur, ceea ce reprezintă hipertensiune și a avut insomnie ca rezultat al acestei postări, și atac asupra reclamantului și apropiaților lui. Reieșind din faptul că, informația a fost răspândită pe facebook, o sursă de uz larg, la ea au avut acces multe persoane, care la rândul lor au scris comentarii și au amplificat suferințele fizice și morale reclamantului. Faptul că a fost numit în mod batjocoritor „Valera” a afectat personalitatea reclamantului inclusiv în cercul persoanelor cunoscute. Fiind un respectabil director de întreprindere, oamenii au început să privească reclamantul fără respect. Mai mult, pârâții nu au reacționat în nici un fel la solicitarea reclamantului de a radia postarea și de a-și cere scuze, fapt care demonstrează că scopul lor nu a fost de fapt cel declarat, de a se exprima și de a dezbate anumite probleme, dar de a aduce intenționat prejudiciu imaginii reclamantului, onoarei, demnității și reputației profesionale. Postările pârâților au o reputație bună și oamenii au încredere în acestea, fapt care a dus la folosirea propriei reputații a pârâților pentru prejudicierea reclamantului și au amplificat reacțiile celor care au văzut postarea.

Respectând procedura prealabilă prevăzută de lege, cererea prealabilă a fost înaintată în adresa pârâților, care au recepționat-o prin intermediul executorului judecătoresc la 21 septembrie 2020 și prin intermediul serviciului de poștă la 22 septembrie 2020, însă reclamantul nu a primit nici un răspuns la cererea prealabilă adresată pârâților (f.d. 4-10).

Prin hotărârea din 05 noiembrie 2021 de Judecătoria Chișinău, sediul Centru, acțiunea înaintată de Roșca Valeriu împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Grandelysee” și Postica Sergiu privind obligarea pârâților să publice pe pagina facebook a Societății cu Răspundere Limitată „Grandelysee” scuzele în adresa reclamantului și a unui comunicat privind dezmințirea informației răspândită anterior, obligarea pârâților să mențină postarea dezmințirii pe pagina respectivă de facebook pe parcursul a cel puțin 30 de zile, obligarea pârâților să radieze imediat postarea de pe pagina respectivă de facebook din 02 septembrie 2020, obligarea pârâților să achite solidar în beneficiul reclamantului prejudiciul moral în mărime de 120 000 de lei și cheltuielile de judecată s-a respins ca neîntemeiată (f.d. 83, 87-91).

Prin decizia din 19 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea de apel declarată de Roșca Valeriu împotriva hotărârii Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 05 noiembrie 2021.

S-a casat hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 05 noiembrie 2021 și a fost adoptată o hotărâre nouă, prin care a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Roșca Valeriu împotriva SRL „Grandelysee” și Postica Sergiu privind apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale.

S-a obligat SRL „Grandelysee” și Potică Sergiu să publice pe pagina de facebook a pârâtului SRL „Grandelysee”, <https://www.facebook.com/grand.elysee>, scuze în adresa reclamantului și a unui comunicat privind dezmințirea informației răspândită anterior, cu următorul conținut: „Dezmințire. Valera ista o luat și o făcut o întreprindere... s numește CLAD, în limba rusă știți și CLAD? Comoară... Din suma asta, asta cât îs 25 de mii de euro, vreo 10 mii de euro se duce la Valera cî Valera îi... o strîns banii șapu restul el îi împarte în dependență de cum s cîntî piesele la radio și la televiziune.”.

S-a obligat SRL „Grandelysee” și Postica Sergiu să radieze imediat postarea <https://www.facebook.com/grand.elysee/videos/317849602637229/?t=4> din data de 02 septembrie 2020.

S-a încasat, în mod solidar, din contul SRL „Grandelysee” și Postica Sergiu în beneficiul lui Roșca Valeriu paguba morală în mărime de 5 000 de lei.

În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că publicațiile intimatului dețin tentă defăimătoare, apreciindu-se ca fiind injurioase și care lezează onoarea, demnitatea și reputația profesională a apelantului Roșca Valeriu.

A notat că, prin expunerea utilizării afirmațiilor „Valera a ista o luat și o făcut o întreprindere ... s numește CLAD, în limba rusă știți și CLAD? Comoară”, „Din suma asta, asta cât îs 25 de mii de euro, vreo 10 mii de euro se duce la Vaier a cî Valera îi... o strîns banii șapu restul el îi împarte în dependență de cum s cîntî piesele la radio și la televiziune”, în corespundere cu prevederile Legii nr. 64 din 23.04.2010 cu privire la libertatea de exprimare, Colegiul civil a constatat o ingerință incompatibilă cu art.10 CEDO, fiind încălcat echilibrul proporțional dintre dreptul la exprimarea opiniei și dreptul la respectarea onoarei, demnității și reputației profesionale.

Astfel, în conformitate cu art. 7 alin. (7) din Legea nr. 64 din 23 aprilie 2010, având în vedere faptul că expresiile verbale, răspândite de Postica Sergiu față de Roșca Valeriu, reprezintă o defăimare, fapt care contravine normelor de conduită generală acceptate într-o societate democratică, care în consecință descreditează imaginea și personalitatea apelantului, cu înjosirea onoarei, demnității și reputației profesionale, instanța de apel concluzionat asupra temeiniciei cerinței înaintate de Roșca Valeriu cu privire la obligarea lui Postica Sergiu, și implicit SRL „Grandelysee” să-și exprime dezmințirea în legătură cu lezarea onoarei și demnității primului.

În așa fel, Colegiul a decis admiterea acțiunii privind obligarea SRL „Grandelysee” și Potică Sergiu să publice pe pagina de facebook a pârâtului SRL „Grandelysee”, <https://www.facebook.com/grand.elysee>, scuze în adresa reclamantului și a unui comunicat privind dezmințirea informației răspândită anterior, cu următorul conținut: „Valera ista o luat și o făcut o întreprindere... s numește CLAD, în limba rusă știți și CLAD? Comoară...Din suma asta, asta cât îs 25 de mii de euro, vreo 10 mii de euro se duce la Valera cî Valera îi... o strîns banii șapu restul el îi împarte în dependență de cum s cîntî piesele la radio și la televiziune”, precum și obligarea acestora s-ă șteargă imediat postarea <https://www.facebook.com/grand.elysee/videos/317849602637229> /?t=4 din data de 02 septembrie 2020.

Totodată, cu referire la capătul acțiunii privind obligarea menținerii postării de dezmințire pentru un termen de 30 zile, colegiul a apreciat netemeinicia solicitării date în lumina faptului admiterii solicitărilor indicate supra de dezmințire și radieră conținutului postării, ținând cont pe de o parte de intervalul de timp din data efectuării postării 02 septembrie 2020, iar pe de altă parte de faptul satisfacției echitabile prin admiterea parțială a acțiunii formulate și anume constatarea existenței violării drepturilor.

Instanța de apel a consemnat dreptul lui Roșca Valeriu la repararea prejudiciului moral cauzat or, reieșind din principiul compensării rezonabile și echitabile a prejudiciului moral cauzat apelantului Roșca Valeriu, manifestate prin

emoții negative, suferințe fizice, psihologice, insomnii rezultate din acțiunile intimaiilor, ce au atentat la onoarea, demnitatea și reputația profesională, precum și la dreptul la viața de familie și privată a apelantului, instanța de apel a considerat necesar de a încasa din contul lui Postica Sergiu și SRL „Grandelysee” în beneficiul lui Roșca Valeriu prejudiciu moral în sumă de 5 000 de lei, care este una rezonabilă și echitabilă, fiind o despăgubire utilă și suficientă, compensatoare pagubelor de ordin moral cauzat persoanei vizate.

La 25 iulie 2022, SRL „Grandelysee” și Postică Sergiu au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care au solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii primei instanțe (f.d.180 - 185).

În motivarea recursului și-au manifestat dezacordul cu decizia instanței de apel invocând netemeinicia acesteia, aplicarea eronată a normelor de drept material.

Au notat că, pretențiile revendicate de reclamant în prezenta acțiune sunt pretenții accesorii pasibile admiterii numai când se revendică pretenția principală din care decurg pretențiile accesorii, însă o asemenea pretenție principală instanța a constatat că intimatul Roșca Valeriu nu a revendicat la caz. Astfel, nefiind revendicată o asemenea pretenție principală, instanța de apel nu era în drept să o constate din oficiu, când însuși reclamantul/intimatul Roșca Valeriu nu o revendică, deoarece instanța este în drept să se expună numai în limita pretențiilor revendicate de reclamant.

La acest capitol au indicat că, revendicarea unei astfel de pretenții principale este imperios necesară (constatarea defăimării), din motivul că numai dacă este revendicată și admisă de instanță ca întemeiată, instanța poate ulterior să aprecieze și celelalte pretenții accesorii ce rezultă din pretenția principală, precum cele revendicate în speță de reclamant (radierea informației defăimătoare, publicarea dezmințirii și a scuzelor, încasarea prejudiciului moral).

Astfel, în opinia recurenților, revendicarea pretenției principale în asemenea litigii este necesară și pentru ca instanța să aprecieze corect defăimarea invocată de Roșca Valeriu (informație falsă și defăimătoare fără substrat factologic suficient sau judecată de valoare ca opinie), în caz contrar instanța de apel este în imposibilitate să aprecieze temeinicia și întinderea pretențiilor accesorii revendicate.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 19 mai 2022.

La 15 iunie 2022, prin intermediul oficiului poștal a fost expediată în adresa participanților la proces decizia motivată (f.d. 162), însă la materialele cauzei nu se atestă dovada recepționării.

Astfel, Colegiul constată că, recursul depus de SRL „Grandelysee” și Postică Sergiu la 25 iulie 2022, se consideră depus în termenul stabilit de lege.

La 19 octombrie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d. 188).

La 28 noiembrie 2022, avocatul Cușnir Sergiu în interesele lui Roșca Valeriu a depus referință pe marginea recursului declarat, solicitând declararea acestuia ca fiind inadmisibil (f.d. 191-193).

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei contestate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei,

p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către SRL „Grandelysee” și Postică Sergiu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Grandelysee” și Postică Sergiu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecători

Mariana Pitic

Victor Burduh